

Стан та перспективи розвитку біоенергетики в Україні

Соколова Н.П.

НН АКИ

Київ, Україна

NataSokolova@bigmir.net

Савіцький А.К.

НН АКИ

Київ, Україна

Анотація — у роботі проведено аналізу стану та перспективи розвитку біоенергетики в Україні. Розглянуто результати оцінки енергетичного потенціалу біомаси в Україні.

Ключові слова — біоенергетика, біомаса, біопаливо, відновлювальні джерела енергії.

I. ВСТУП

Економічна та енергетична нестабільність в більшості країн світу зумовлюють до перегляду енергетичних стратегій та розробки нових законодавчих та фінансових механізмів розвитку нетрадиційних відновлювальних джерел енергії. Тенденції останніх років позитивно впливають на розвиток альтернативних джерел енергії, зокрема, біоенергетики.

II. ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

Європейський досвід свідчить: енергія, вироблена з біомаси та інших відновлювальних джерел, відіграє все більш провідну роль у загальному енергетичному балансі. Згідно з даними фахівців Біоенергетичної асоціації України, в ЄС частка відновлюваних джерел вже сьогодні становить 15%. При цьому саме біомаса складає 62% загального внеску відновлювальних джерел енергії. А в європейських країнах з найбільш високорозвиненим агропромисловим комплексом, таких, як Угорщина, Польща, Фінляндія, країни Балтії, за рахунок великого об'єму біоенергетичної сировини, виробництво енергії з біомаси сягає 95%. Враховуючи потенційні можливості України щодо кількості сировини для виготовлення біомаси, наша держава має усі шанси обійняти лідируючі позиції в галузі біоенергетики.

III. ОСНОВНА ЧАСТИНА

Фахівцями з біоенергетики визначено, що в Україні є достатній потенціал біомаси, доступної для виробництва енергії - більше 27 млн тонн умовного палива на рік. Основні її складові - первинні відходи сільського господарства. Але наразі на енергетичні потреби в Україні використовується лише 10% загального потенціалу біомаси - 2,7 млн т умовного палива на рік. Головним чином це деревна біомаса (86% від загального обсягу використання біомаси) та

лушпиння соняшника (8%). Найменш активно застосовуються рослинні відходи - 94 тис т соломи на рік, що становить менше 1% економічного потенціалу соломи в Україні.

Українська влада намагається приймати всі необхідні заходи для розвитку біоенергетики. Втім, незважаючи на деякий прогрес у розвитку біоенергетичних технологій, залишається низка бар'єрів, які створюють різноманітні перешкоди, які пов'язані з нормативним законодавством та особливостями ліцензування проєктів біоенергетики.

Досягнення таких цілей неможливе без швидкого нарощування енергетичного споживання аграрних відходів та біопалива з енергетичних плантацій. Таким чином, у поточному році необхідно вирішити усі проблемні моменти, що заважають розвитку біоенергетичної галузі в Україні. Тому що це є стратегічне питання, вирішення якого безпосередньо впливає на забезпечення енергонезалежності нашої держави.

IV. ВИСНОВКИ

Поточні темпи розвитку сектору біоенергетики в Україні є недостатніми для досягнення цілей Національного плану дій з відновлюваної енергетики на період до 2020 року. Для створення конкурентного ринку біопалива в Україні необхідно забезпечити вільний доступ підприємств всіх форм власності до відходів або побічної продукції лісового та сільського господарства, а також заснувати біопаливну біржу для реалізації операцій купівлі-продажу різних видів біопалива.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

[1] Роїк М.В. Біоенергетика в Україні: стан та перспективи розвитку / М.В. Роїк, В.Л. Курило, М.Я. Гументик, О.М. Ганженко // Біоенергетика. – 2013. – № 1. – С. 5-10.

[2]. Енергетична стратегія України на період до 2030 року. [Електронний ресурс] // Режим доступу: <http://mpe.kmu.gov.ua/fuel/control/uk/doccatalog>

[3]. Закон України від 20.02.2003 № 555 - IV «Про альтернативні джерела енергії». [Ел е-ктронний ресурс] // Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua>

[4]. Аналітична записка БАУ №1 «Місце біоенергетики в проєкті оновленої Енерг е-тичної стратегії України до 2030 року» [Електронний ресурс] // Режим доступу: www.uabio.org/activity/uabio_analytics

[5] Твайделл, Дж. Возобновляемые источники энергии / Дж. Твайделл, А. Уэйр; [пер. с англ. под ред. В.А.

Коробова]. – М.: Энергоатомиздат, 1990. – 391 с..